

for Fiskerne, naar man har et almindeligt Forbud, da de saa veed, hvad de have at rette sig efter. Som Paragrafen nu er redigeret, frister den til nogen Omgaaen, idet man maa fiske i tre Fjerdedele af Vandene, men er udelukket fra den ene Fjerdedel, og de Steder, som man vil frede, er naturligvis de Steder, hvor Unglen og tildels ogsaa Fiskene gaa, og hvor det ofte vil have sin Interesse at fiske. Indenrigsministeren kan forresten, naar særlige Forhold tale derved, efter Paragrafen bevilge Undtagelse fra disse Bestemmelser. — I Lovforslagets § 11 er der noget Nyt, som jeg ikke kan se, er af stor Betydning. Der bestemmes her, at „uden særlig Adkomst maa intet Fiskerebskab udsættes eller Waadbræt finde Sted, nærmere end 200 Favne ved Fjordens Udmunding i Havet“. Det var efter Regjeringens Forslag Reglen ogsaa for Naer og Bække, men her er der nu sœiet den Bestemmelse til „og henholdsvis 100 og 50 Favne ved Naers og Bækkes Udløb i Havet og Fjorde“. Jeg har nogen Betænkelse derved, særlig af Hensyn til, at jeg ikke ret veed, hvorledes det skal være muligt at faae bestemt, hvad der i legal Hensende er en Na. og hvad der er en Bæk. — § 15 er indsat ved et Uendringsforslag i Folkethinget, og jeg har forøvrigt ikke Noget at erindre imod Paragrafen. Paragrafen indeholder særegne Regler for Bornholm, der jo staar med særlige Forhold, hvorfor der nok kan behøves enkelte særegne Regler der. Jeg skal kun gjøre opmærksom paa en Mærkelighed — jeg indrømmer forresten, at Fisken maa være af en noget anden og mindre Størrelse ved Bornholm end andet Steds — at Fredningsbestemmelserne eller Bestemmelserne om den Størrelse af Fisk, der ikke maa fanges, ere fastsatte efter Vægt. Dette var i Regjeringsforslaget bestemt for hele Landet. Man har forandret det til Maal, men for Bornholms Vedkommende har man efter Ønske af de bornholmske Rigsdagsmænd beholdt Vægten. Jeg mener, at Angivelse herefter er langt mere rationel, jeg tror, at Fiskerne hurtig ville vænne sig dertil, og vistnok i mange Tilfælde ville foretrække den; det er jo nu i alle andre Forhold Vægten, der lægges til Grund. Bornholm er altsaa i den Henseende — maaste ogsaa i andre Henseender, det veed jeg ikke — foran det øvrige Land efter min Mening, og jeg kan naturligvis ikke have Noget imod, at man beholder Vægten der, naar man tror, det er nødvendigt; saa vil jeg haabe, at den en Gang ved Leilighed kan overføres dertil til det øvrige Land. — Kap. 3 giver ikke Anledning til ret mange Bemærkninger. Det

er ikke væsentlig forandret. I § 27 er der gaaet en Regel ud, som fandtes i Forslaget, om, hvorledes Sildevaadene skulle være, hvilket jeg i og for sig finder uheldigt; i § 31 om de laasede Bænde, er der gjort et Par Forandringer, idet der dels er sat „Guldknapp“ i Stedet for „Højsleb Kirke“, og dels er indsat en ny Bestemmelse om Fredning i Andløbet til Krikkhavn, som de Vedkommende — det har jeg ikke kunnet have noget Skjøn over — ikke have troet, der kunde være Noget at erindre imod. I Paragrafens sidste Stykke findes en Bestemmelse, som nu lyder noget anderledes end foreslaaet. I det af Regjeringen forelagte Lovforslag hedder det i § 29: „Puls- og Bøtvaad maa ikke opstilles til Tørring ved Bredderne af de foran nævnte laasede Bænde og ei heller ved Besæiling af disse medføres uforsegledede i brugbar Stand“. Der er man kommet til et helt andet Resultat i Folkethinget, idet man har indsat følgende Bestemmelse: „Puls- og Bøtvaad maa om Dagen medføres ved Besæiling af de laasede Bænde, men om Matten kun i Nødstilfælde, i hvilke Fiskeren dog kun fritages for Strafsansvar, naar han uopholdelig gjør Anmeldelse om den stedfundne Besæiling til vedkommende Fiskerifoged“. Trede Medlemmer ville altsaa se, at man er her kommet til at ordne Forholdet paa en helt anden Maade og er kommen over til Noget, som ikke har været tilladt tidligere. Personlig er jeg ikke i Stand til at have nogen Mening om de lokale Forhold, eller om, hvorvidt en saadan Regel er nødvendig. Det er gjort gjældende for mig, at der nu findes langt flere Waadfiskere indenfor de fredede Bænde, saa at det er nødvendigt at give Reglen, og vil man det, finder jeg ikke, at denne her er saa urigtig. Det skal jeg ganske henstille til Overveelse. — Jeg skal saa gaa til at omtale Kap. 4, som omhandler Fiskeri i de øvrige Fjorde. Med Hensyn til dette var der i Regjeringsforslaget optaget den Bestemmelse, at foruden at nogle af Paragraferne i Kap. 2 skulde gjælde om disse Fjorde, skulde det tillige være obligatorisk at have Bedtægter for disse Bænde. Det ønskede man i Folkethinget ikke at gaa ind paa, og jeg erklærede i den Anledning, at naar man i Almindelighed vilde gjøre Bestemmelserne i Kap. 2 anvendelige, behøvede man ikke at have obligatoriske Bedtægter, og det holder jeg fremdeles paa. Jeg skal blot bemærke, at nu er man kommen til kun at udelukke een Bestemmelse, som ikke skal anvendes her. Det er Bestemmelsen i § 10. Det kan maaste have Noget for sig, at den ikke behøver at gjøres gjældende i saadanne Fjorde og smalle Farvande, hvor der ofte er bugtede Sider,